

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí v Bratislave 11. septembra 2013 v trestnej veci obvineného **V. K. pre zločin ublíženia na zdraví formou spolupáchatel'stva** podľa § 20, § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 1T 181/2010, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. M. K., proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 6. septembra 2012, sp. zn. 6To 42/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného V. K. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 13. februára 2012, sp. zn. 1T 181/2010, bol obvinený V. K. uznaný za vinného zo spáchania

zločinu ublíženia na zdraví formou spolupáchatel'stva podľa § 20, § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva formou spolupáchatel'stva podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v bode 1/ a pokračujúceho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. v bode 3/, 4/, 5/ na tom skutkovom základe, že

1/ obvinený R. K. a V. K. dňa 25. novembra 2009 v čase asi o 18.00 hod. na ulici H. v M. v bare „U.“, za prítomnosti M. V., M. L., H. S. a ďalších svedkov, po vzájomnej dohode pristúpili k poškodenému P. S., kde ho obvinený V. K. neznámym predmetom udrel odzadu po temene hlavy, potom sa všetci traja presunuli do vedľajšej miestnosti, kde ho obaja obvinení začali na zemi kopať a udierať päťami do oblasti hlavy, v dôsledku čoho utrpel poškodený P. S. ťažké zranenia, a to KC traumy, otras mozgu, krvácanie do mozgových krytov, a to pod tvrdý obal tzv. duru vpravo v oblasti čela a temena vpravo

a krvácanie pod mäkký obal tzv. pavúčnicu, krvácanie do okolia vnútorného zdvojeného listu tvrdého obalu mozgu vľavo, trieštivú zlomeninu nosných kostí, trieštivú zlomeninu dutiny hornej čeľuste vľavo, krvácanie do tejto tvárovej časti lebky a zlomeninu jarmového oblúka hornej čeľuste tvárových kostí obojstranne, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu a práceneschopnosť v trvaní najmenej 156 dní,

3/ obvinený V. K. dňa 27. marca 2010 v čase o 15.45 hod. v obci D. na miestnom cintoríne počas prebiehajúceho pohrebu pristúpil k poškodenému M. S. a bezdôvodne od neho žiadal 100 €, ktoré mu má vyplatiť do nasledujúceho utorka s tým, že pokiaľ mu ich nedá, tak ho rozkope a zakope pod čiernu zem,

4/ obvinený V. K. dňa 3. apríla 2010 v čase o 7.30 hod. a opakovane dňa 4. apríla 2010 asi o 10.00 hod. došiel do miesta trvalého bydliska M. S. do D., S., ktorý sa tam nenachádzal, kde od rodinných príslušníkov M. S. žiadal, aby mu M. S. vyplatil sumu 100 € a aby sa pred ním neschovával, lebo k nim bude chodiť aj každý víkend a keď ho nájde, tak ho to bude bolieť,

5/ obvinený V. K. dňa 10. apríla 2010 v čase asi o 13.20 v D. na H. ul. pred pohostinstvom „U.“ žiadal poškodeného M. S. o vyplatenie sumy 100 € s tým, že ak mu ich nevyplatí, tak bude mať „kurevskú“ smolu a nenechá mu vydýchnuť, pokiaľ tie peniaze od neho nedostane, na čo M. S. obvinenému vyplatil sumu 10 € a sľúbil, že zvyšných 90 € mu vyplatí dňa 13. apríla 2010.

Okresný súd obvinenému V. K. podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal oboch obvinených solidárne uhradiť poškodenému P. S. škodu vo výške 6 396,70 €. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného P. S. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodené strany D. a S. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku Okresného súdu Piešťany podali obvinený V. K. a obvinený R. K. odvolania, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením zo 6. septembra 2012, sp. zn. 6To 42/2012, podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený V. K. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V dovolaní obvinený namietal, že krajský súd sa vôbec nezaoberal jeho odvolaním a dôvodmi v ňom obsiahnutými, keď vo svojom rozhodnutí bez akéhokoľvek preskúmania postupu súdu prvého stupňa sa vyjadril len jednoslovne, výlučne len k správnosti či nesprávnosti jeho rozhodnutia a bez riadneho odôvodnenia svojho postoja. Namietal tiež zásadný rozpor medzi skutkovými závermi súdu po vyhodnotení dôkazov a použitou právnou kvalifikáciou, najmä ku skutkom pod bodmi 3/, 4/ a 5/ nie je možné objektívne ustáliť, že sa jedná o zločin vydierania.

Obvinený v dovolaní ďalej citoval vety z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu, pričom tieto potom podrobnejšie rozoberal. Podľa jeho názoru si odvolací súd trestný spis ani len neprečítal, keďže dospel k záveru, že poškodený P. S. jednoznačne usvedčoval obvineného V. K. z napadnutia palicou, hoci toto tvrdenie zo spisu nevyplýva. Tiež namietal hodnotenie súdu o tom, že obvinený K. má sklony k páchaniu trestnej činnosti, pričom tieto skutočnosti si vyvodil z odpisu registra trestov, hoci z uvedeného odpisu vyplýva, že obvinený mal predchádzajúce odsúdenia zahladené.

Obvinený namietal, že odvolací súd sa počas verejného zasadnutia nezaoberal skutkami pod bodom 3/, 4/ a 5/ vo vzťahu k poškodenému S.. Napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj rozhodnutie okresného súdu podľa jeho názoru vykazuje závažné chyby v jednotlivých jeho výrokoch a súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Obvinený považoval uložený trest za neprimeraný a neúčelný. Súd sa pri jeho určovaní neriadil základnými zásadami pre ukládanie trestov, nezhodnotil motív a spôsob

spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 a nasl. zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave zo 6. septembra 2012, sp. zn. 6To 42/2012, v spojitosti s predchádzajúcim rozhodnutím Okresného súdu Piešťany z 13. februára 2012, sp. zn. 1T 181/2010, keďže nimi bol porušený zákon v ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por. v súvislosti s ustanovením § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. a v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. v neprospech obvineného.

K dovolaniu sa vyjadril aj poškodený P. S., ktorý považoval postup súdu prvého stupňa a dovolacieho súdu za správny.

Najvyšší súd, ako súd dovolací, síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie je splnený dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z odôvodnenia dovolania je zrejmé, že obvinený namieta predovšetkým zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, námietka proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Nie je možné, s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

Vo vzťahu k námietke obvineného, že skutky po bodom 3/, 4/ a 5/ rozsudku okresného súdu nenapĺňajú znaky trestného činu vydierania, najvyšší súd poznamenáva, že podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul, alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov. Objektom tohto trestného činu je slobodné rozhodovanie človeka. Objektívna stránka spočíva v tom, že páchatel' neoprávnene núti iného, aby niečo konal, opomenul, alebo trpel, a to násilím alebo hrozbou násilia alebo inej ťažkej ujmy.

Pokiaľ teda ide o právnu kvalifikáciu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. za skutky uvedené pod bodom 3/, 4/, a 5/ rozsudku okresného súdu, táto zodpovedá priebehu skutkových dejov po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna. Zo skutkovej vety rozsudkov súdov (ktorú najvyšší súd meniť nemôže) jednoznačne vyplýva, že ide o úmyselné konanie zo strany obvineného s cieľom porušiť zákonom chránený záujem spôsobom uvedeným v osobitnej časti Trestného zákona.

Pokiaľ obvinený v dovolaní opakovane namietal spôsob odôvodnenia odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Piešťany ako aj uznesenia Krajského súdu v Trnave, dovolací súd v tomto smere pripomína, že dovolanie proti odôvodneniu rozhodnutia nie je, v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por., prípustné.

V súvislosti s námietkou obvineného, týkajúcej sa neprimeranosti uloženého trestu, najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že táto nenapĺňa žiadny dovolací dôvod tak, ako to má na mysli ustanovenie § 371 ods. 1 Tr. por., a preto sa ňou dovolací súd nezaoberal.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodu dovolania uplatneného obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. septembra 2013

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová